

Άρειος Πάγος 712/1978,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ ΚΗ 1978 σελ. 731

Περίληψη: "Ορθή και ητιολογημένη η καταδίκη διά σωματικήν βλάβην εξ αμελείας του ιδιοκτήτου αποθήκης υγρασφάλτου, όστις δεν εμερίμνησε ώστε η φόρτωσις και αποκομιδή των βαρελίων να γίνεται μακράν των ηλεκτροφόρων αγωγών ούτω δε υπέστη ο παθών ηλεκτροπληξίαν".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αρεοπαγίτης Ι. ΓΟΥΡΝΑΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Κ. ΑΤΣΑΛΗΣ

Δικηγόροι Γ. Αποστολίδης, Α. Αργυρόπουλος

Επειδή, ως προκύπτει εκ του αιτιολογικού εν συνδυασμώ προς το διατακτικόν της προσβαλλομένης αποφάσεως, το δικάσαν Εφετείον, εδέξατο, ότι ο κατηγορούμενος ήδη αναιρεσείων, κατά τον εν αυτή χρόνον και τόπον, τυγχάνων ιδιοκτήτης και υπεύθυνος αποθήκης υγρασφάλτου (πίσσης), υπόχρεως δε, συνεπεία του επαγγέλματός του εις ιδιαίτεραν επιμέλειαν ή προσοχήν, κατά βαρείαν παράβασιν των καθηκόντων του ως άνω επαγγέλματος, ένεκεν ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη δεν προείδε το εκ της πράξεώς του παραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα και προεκάλεσε σωματικήν κάκωσιν και βλάβην της υγείας ετέρου, ήτοι υπό τας άνω ιδιότητάς του, παρά την επάρκειαν της άνω αποθήκης του και παρά το γεγονός ότι ηδύνατο να γνωρίζη τους κινδύνους της τοποθετήσεως των εκ ταύτης αποκομιζομένων βυτίων (βαρελίων) υγρασφάλτου κάτωθι της υψηλής τάσεως αγωγών της ΔΕΗ, εν τούτοις δεν εμερίμνησεν ίνα τα βαρέλια ταύτα τοποθετηθώσιν εις ασφαλές σημείον, δίδων τας σχετικές εντολάς, ώστε η διά γερανού αποκομιδή και φόρτωσις τούτων να γίνηται μακρά των ρευματοφόρων αγωγών της ΔΕΗ, ούτω δε και λόγω κακού χειρισμού του γερανού υπό του συγκατηγορουμένου του Σ.Π. κάτωθι των άνω αγωγών ο βραχίον τούτου ήλθεν εις επαφήν μετ' αυτών, με αποτέλεσμα το ηλεκτρικόν ρεύμα να διοχετευθή διά των συρματοσχοίνων του γερανού επί του ευρισκομένου και τακτοποιούντος τα επί του εν τη αποφάσει φορτηγού αυτοκινήτου φορτωνόμενα βαρέλια παθόντος Ν.Χ. και να υποστή ούτος τον εκ της ηλεκτροπληξίας τραυματισμόν του. Μετά ταύτα, κρίναν το Εφετείον, ένοχον και τον κατηγορούμενον, ήδη αναιρεσειόντα του εγκλήματος της σωματικής βλάβης εξ αμελείας, διέλαβεν εν τη αποφάσει του την εκ των άρθρ. 93 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. ειδικήν και εμπειριστατωμένην αιτιολογίαν, διότι εκτίθενται εν αυτή, διά σκέψεων πλήρων, σαφών και μη αντιφατικών, τα εκ της αποδεικτικής διαδικασίας προκύψαντα πραγματικά περιστατικά, τα μέσα εξ ων ταύτα προέκυψαν, ως και οι λόγοι, δι' ους, καθ' υπαγωγήν τούτων εις τον νόμον ο κατηγορούμενος, ήδη αναιρεσειών, εκηρύχθη ένοχος της άνω πράξεως, προβλεπομένης και τιμωρουμένης υπό των άρθρ. 26 § 1, 28, 314α και 315 § 1β' του Π.Κ. τελεσθείσης δε εις βάρος του άνω παθόντος, κατά τον εν αυτή τόπον και χρόνον και λοιπάς, ειδικωτέρας, περιστάσεις.